

En lång motoriserad säsong bjuder på både bättre och sämre dagar. Det här var definitivt en av de bättre. Bilden är från den 19 juni när Johan Svahn vann det första finalracet i Jyväskylä i såväl veteran- som mastersklassen. Här är det veteranerna som får sina pris och Svahn flankeras av tvåan Visa Salminen (till vänster) och trean Robert Koistinen.
FOTO: JONAS KUHMBERG

Veteranen Svahn avslutar säsongen som ohotad fyra

● **Säsongen var ingen katastrof, men en fjärdeplats i sammandraget väcker inga lustkänslor hos Johan Svahn – trots att han steg ett par pinnhål jämfört med 2020.**

GOKART

JAKOBSTAD. I fjol slutade han alltså sexa i Mastersklassen i IAME Finland-serien. I sommar hade den snart 45-åriga Jakobstadsson häng på en pallplats in i det sista, men snubblade i praktiken på kalkstreck.

Han låg trea i sammandraget före den sista deltävlingen i Honkajoki. Där visade sig en viss Tero Saari på styva linan och körde hem bronsplatsen.

Svahns teamkompis Joonas Nissinen korades till mästare med 702 poäng mot 697 för Mikko Laine. Samtliga körde för GP Racing.

Tero Saari var trea på 674 medan Svahn skrapade ihop 663 poäng på de sex deltävlingarna, vilka i sin tur omfattade tolv finalrace.

Svahn finner inget nöje i att han var ohotad fyra. Femman Timo Adams-

son stannade på 625 poäng.

– Det här är faktiskt första gången som jag tittar på slutpoängen. Jag var så "leid" och besviken efter tävlingen i Honkajoki att jag struntade i dem, säger Svahn när vi "rattar" oss genom kartingsäsongen 2021.

Säsongen började i mitten av maj i Vanda för att avslutas i början av september i Honkajoki. Däremellan rymdes deltävlingar i Jyväskylä, Kangasala och Kotka. 37 förare tog poäng i kartingens Mastersklass och varje start samlade omkring 25 förare.

Bilen, motorn och till och med hjälmen var ny när Svahn tog sig an premiären i Vanda. Han hade hunnit med bara ett par träningspass i Härmä och var snudd på dåligt förberedd. Ändå började det bra.

IDEN FÖRSTA finalen startade han från femte rutan, men flaggades in som tvåa efter Kenneth Hildebrand. Svensken är en rutinerade herremän. Han körde i IAME:s världsfinal för två år sedan och vann också det andra racet i premiären. Där nosade Svahn åter på andraplatsen, men slutade trea.

– Jag var lite nervös, eftersom jag kände att de andra förarna hade ett försprång. Dessutom körde jag över en stenkant i den andra finalen, den

smällen gjorde ont i bröstskogen. Med tanke på det gick tävlingen i Vanda över förväntan.

En andraplats i sammandraget var i det skedet definitivt över förväntan. – Det var egentligen överraskande bra, men samtidigt innebar det att pressen ökade.

JYVÄSKYLÄ GÄLLDE som följande anhalt i kartingcirkusen och det är en bana som han gillar. Där blev han påkörd under träningen och tvingades byta bakaxel före tävlingen. Han knep ändå pole position i kvalet. I heaten regnade det och det är inte Svahns starkaste gebit.

– Jag startade som sjätte man i den första finalen, men knep flera konkurrenter direkt. På det tionde varvet tog de två främsta ihop och då smet jag förbi. Ledningen behöll jag ändå in i mål.

Det var sommarens absoluta höjdpunkt, eftersom det var enda gången som han fick stå överst på podiet. Söndagens final gick inte lika bra. Han startade som fyra och var femma i mål.

– Jag kände att däckerna inte fungerade, jag hade för bra fäste. Men jag ledde ändå serien efter Jyväskylä.

Kangasala var ingen höjdpunkt. I det andra heatet på lördagen blev han knuffad av banan. Han var sedan fyra i såväl den första som den andra finalen.

– Kangasala är inte min bana. Den är krokig och det är ett ständigt sväng-

ande. Jag vill ha en körbar bana, då trivs jag bäst. Den första finalen var händelserik. Då startade jag som tionde man och körde upp mig åtskilliga placeringar, säger Svahn.

AUGUSTIMÅNADSTÄVLING gick i Kotka och den tillställningen minns han likaså med föga värme.

– Kotka var rena rama pannkakan. Motorn brakade ihop på fredagen, jag hade absolut inget flyt det veckoslutet.

Det regnade, han hade problem med däckerna och lyckades aldrig knipa någon fördelaktig startposition. Han belade niondeplats i det första finalracet och tappade ytterligare två placeringar i söndagens tävling.

– Jag startade från tionde rutan i den andra finalen och var ett tag ute i gräset. Då fick jag kämpa mig i mål.

Han låg ändå trea i sammandraget inför finalen i Honkajoki. Där var han åtta i den första och fyra i den andra finalen. Han hade också den snabbaste varvtiden i det andra racet.

Men det hjälpte föga då Tero Saari glänste hela vägen. Konkurrenten var snabbast i kvalet, i båda heaten och i den andra finalen. Det räckte för att han skulle passera Svahn i sammandraget.

DET ÄR SURT att blir fyra, men det finns en inte helt obetydlig detalj som gör det etter värre. De tre bästa i klassen får köra den internationella

IAME-finalen i Italien om tre veckor. Det var en godbit som Svahn hade siktat in sig på och då tröstar det föga att han var etta i veteranklassen.

Förarna fick räkna bort två av sommarens tio finalrace och det spelade minsann inte Johan Svahn i händerna.

– Om alla finalerna hade räknats in i sammandraget hade jag vunnit hela serien. Men det var tydligen meningen att jag inte skulle placera mig bland de tre bästa. Det var en jämn säsong, vi hade åtta olika segrare i sommarens finaler.

Han har tävlat på racingbanorna under fem olika årtionden, men är inställd på att 2021 blir han sista, fulla säsong.

– Jag har lärt mig mycket under de här åren och borde kanske fortsätta en till säsong. Men som det nu ser ut kommer jag att satsa mer tid på nästa generation och låta pojken köra i stället.

Jonas Kuhlberg ställde upp som mekaniker och allt-i-allo under säsongen och det är Johan Svahn tacksam över.

– Det var roligt att jag fick ha Jonas med mig. Han var till jättestor hjälp. Jag får tacka han familj – och inte minst hans fru – för att han fick tillbringa så mycket av sin fritid med mig på kartingbanorna i sommar.

Patrik Sundqvist

patrik.sundqvist@ot.fi
06-7848 472

”Om alla finalerna hade räknats in i sammandraget hade jag vunnit hela serien.”